

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 lutego 2005 r. w sprawie funduszy i gospodarki finansowej Wojskowej Agencji Mieszkaniowej (Dz. U. Nr 30, poz. 255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 2 po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. 1. Fundusz remontowy tworzy Prezes Agencji w wartości, odnoszonych w ciężar kosztów oddziałów regionalnych Agencji, odpisów na fundusz remontowy, stanowiących element opłaty za używanie lokalu mieszkalnego, o której mowa w art. 1a pkt 12 ustawy.

2. Dysponentem funduszu remontowego jest Prezes Agencji.

3. Fundusz remontowy ulega zwiększeniu o wartość:

1) naliczonych w ciągu roku obrotowego odpisów na fundusz remontowy w wysokości, o której mowa w art. 19 ust. 2a ustawy;

2) oprocentowania środków zgromadzonych na wyodrębnionym rachunku bankowym funduszu remontowego, o którym mowa w art. 19 ust. 2a ustawy.

4. Fundusz remontowy ulega zmniejszeniu o wartość:

1) wykonanych przez oddziały regionalne Agencji remontów zasobu mieszkaniowego Agencji, sfinansowanych z funduszu remontowego;

2) opłat związanych z prowadzeniem wyodrębnionego rachunku bankowego funduszu remontowego.”;

2) w § 13:

a) ust. 1. otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji przeznacza w ciągu roku obrotowego środki finansowe na cele określone w art. 16 ust. 3 i art. 19 ust. 2 pkt 3 ustawy, wynikające z rocznego planu finansowego Agencji.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Oddziały regionalne Agencji przekazują w okresach sprawozdawczych, na wyodrębniony w oddziale rachunek bankowy funduszu remontowego, środki funduszu remontowego uzyskane w ramach przychodów z tytułu opłat za używanie lokali mieszkalnych. W przypadku uzyskania częściowych wpłat z tytułu opłat za używanie lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 1a pkt 12 ustawy, zalicza się je w pierwszej kolejności na pokrycie wierzytelności z tytułu odpisu na fundusz remontowy.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W terminach, o których mowa w ust. 2, dyrektor oddziału regionalnego Agencji sporządza również odrębną deklarację w celu rozliczenia środków funduszu remontowego w okresie sprawozdawczym, a ustaloną w deklaracji nadwyżkę środków finansowych za okres sprawozdawczy przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy funduszu remontowego Agencji.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *A. M. Szczygło*

75

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 10 stycznia 2006 r.

**w sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych,
żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych,
a także właściwości i trybu postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach**

Na podstawie art. 21b ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) właściwość wojskowych komisji lekarskich w sprawach orzekania:

- a) o inwalidztwie żołnierzy zawodowych, żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych, o związku albo braku związku inwalidztwa z czynną służbą wojskową, a także o związku albo braku związku chorób i ułomności oraz śmierci z czynną służbą wojskową,
  - b) o niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji żołnierzy zawodowych, żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych,
  - c) o zdolności do czynnej służby wojskowej żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych,
  - d) w ramach kontrolnych badań inwalidów;
- 2) tryb kierowania do wojskowych komisji lekarskich żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych;
  - 3) szczegółowe warunki orzekania w sprawach, o których mowa w pkt 1;
  - 4) tryb orzekania w sprawach, o których mowa w pkt 1;
  - 5) właściwość organów i tryb uchylania orzeczeń wojskowych komisji lekarskich w ramach nadzoru.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;
- 2) inwalidzie, należy przez to rozumieć żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej, który ze względu na stan zdrowia został uznany za całkowicie niezdolnego do tej służby.

Rozdział 2

Właściwość wojskowych komisji lekarskich

§ 3. 1. Do orzekania w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1, są właściwe, utworzone na podstawie odrębnych przepisów:

- 1) terenowe wojskowe komisje lekarskie,
- 2) rejonowe wojskowe komisje lekarskie,
- 3) Wojskowa Komisja Lotniczo-Lekarska w Dęblinie,
- 4) Wojskowa Komisja Lotniczo-Lekarska w Warszawie,
- 5) Wojskowa Komisja Lekarska Sił Powietrznych w Warszawie,
- 6) Wojskowa Komisja Morsko-Lekarska w Gdańsku,
- 7) Wojskowa Komisja Lekarska Marynarki Wojennej w Gdańsku,
- 8) Stołeczna Wojskowa Komisja Lekarska w Warszawie,

9) Centralna Wojskowa Komisja Lekarska w Warszawie

— zwane dalej „wojskowymi komisjami lekarskimi”.

2. Właściwość miejscową wojskowej komisji lekarskiej, z zastrzeżeniem § 11, ustala się:

- 1) w stosunku do żołnierzy zawodowych — ze względu na miejsce stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełnią służbę;
- 2) w stosunku do emerytów i rencistów oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej — ze względu na miejsce ich zamieszkania.

§ 4. Do terenowych wojskowych komisji lekarskich, stosownie do ich właściwości miejscowej, należy orzekanie w stosunku do:

- 1) żołnierzy zawodowych zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki), z wyjątkiem żołnierzy, o których mowa w § 6, § 7 i § 9, oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c;
- 2) emerytów i rencistów w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1.

§ 5. Do rejonowych wojskowych komisji lekarskich, stosownie do ich właściwości miejscowej, należy:

- 1) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń terenowych wojskowych komisji lekarskich;
- 2) zatwierdzanie projektów orzeczeń terenowych wojskowych komisji lekarskich ustalających:
  - a) inwalidztwo żołnierzy, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej z innych przyczyn niż ze względu na stan zdrowia i po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej zostali po raz pierwszy skierowani do wojskowej komisji lekarskiej, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c,
  - b) inwalidztwo II albo I grupy w stosunku do inwalidów zaliczonych do III grupy oraz inwalidztwo I grupy w stosunku do inwalidów zaliczonych do II grupy,
  - c) związek lub brak związku śmierci żołnierzy zawodowych, emerytów i rencistów oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej z czynną służbą wojskową;
- 3) zajmowanie stanowiska co do sprzeciwów zgłoszonych wobec projektów orzeczeń terenowych wojskowych komisji lekarskich;
- 4) orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego majora (komandora podporucznika), z wyjątkiem żołnierzy, o których mowa w § 8 pkt 4, § 10

pkt 4 i § 11, w sprawach wymienionych w § 1 pkt 1 lit. a—c.

§ 6. Do Wojskowej Komisji Lotniczo-Lekarskiej w Dęblinie, stosownie do jej właściwości miejscowej, należy orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych — członków personelu latającego, personelu naziemnego zabezpieczenia lotów i personelu służby inżynieryjno-lotniczej, zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego kapitana włącznie, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c.

§ 7. Do Wojskowej Komisji Lotniczo-Lekarskiej w Warszawie, stosownie do jej właściwości miejscowej, należy orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych — członków personelu latającego, personelu naziemnego zabezpieczenia lotów i personelu służby inżynieryjno-lotniczej, zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego kapitana włącznie, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c.

§ 8. Do Wojskowej Komisji Lekarskiej Sił Powietrznych w Warszawie należy:

- 1) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń wojskowych komisji lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 6 i 7;
- 2) zatwierdzanie projektów orzeczeń wojskowych komisji lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 6 i 7, ustalających związek lub brak związku śmierci żołnierzy zawodowych z czynną służbą wojskową;
- 3) zajmowanie stanowisk co do sprzeciwów zgłoszonych wobec projektów orzeczeń wojskowych komisji lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 6 i 7;
- 4) orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych — członków personelu latającego, personelu naziemnego zabezpieczenia lotów i personelu służby inżynieryjno-lotniczej, zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego majora, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c.

§ 9. Do Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku należy orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych zajmujących w jednostkach Marynarki Wojennej stanowiska służbowe do stopnia etatowego kapitana marynarki włącznie, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c.

§ 10. Do Wojskowej Komisji Lekarskiej Marynarki Wojennej w Gdańsku należy:

- 1) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku;
- 2) zatwierdzanie projektów orzeczeń Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku ustalających związek lub brak związku śmierci żołnierzy zawodowych z czynną służbą wojskową;
- 3) zajmowanie stanowisk co do sprzeciwów zgłoszonych wobec projektów orzeczeń Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku;
- 4) orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych zajmujących w jednostkach Marynarki Wojennej

stanowiska służbowe od stopnia etatowego komandora podporucznika w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c.

§ 11. Do Stołecznej Wojskowej Komisji Lekarskiej w Warszawie należy orzekanie w stosunku do:

- 1) żołnierzy pełniących zawodową służbę wojskową oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej, którzy pełnili zawodową służbę wojskową na obszarze miasta stołecznego Warszawy w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w przedsiębiorstwach państwowych, dla których jest on organem założycielskim, oraz w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c;
- 2) emerytów i rencistów zamieszkałych na obszarze miasta stołecznego Warszawy, którzy pełnili zawodową służbę wojskową na obszarze miasta stołecznego Warszawy w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w przedsiębiorstwach państwowych, dla których jest on organem założycielskim, oraz w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1;
- 3) emerytów i rencistów oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej, zamieszkałych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej.

§ 12. Do Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej w Warszawie należy:

- 1) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń rejonowych wojskowych komisji lekarskich, Wojskowej Komisji Lekarskiej Sił Powietrznych w Warszawie, Wojskowej Komisji Lekarskiej Marynarki Wojennej w Gdańsku i Stołecznej Wojskowej Komisji Lekarskiej w Warszawie;
- 2) zatwierdzanie projektów orzeczeń rejonowych wojskowych komisji lekarskich, Wojskowej Komisji Lekarskiej Sił Powietrznych w Warszawie i Wojskowej Komisji Lekarskiej Marynarki Wojennej w Gdańsku ustalających związek lub brak związku śmierci żołnierzy zawodowych z czynną służbą wojskową;
- 3) zatwierdzanie projektów orzeczeń Stołecznej Wojskowej Komisji Lekarskiej ustalających:
  - a) inwalidztwo żołnierzy, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej z innych przyczyn niż ze względu na stan zdrowia i po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej zostali po raz pierwszy skierowani do wojskowej komisji lekarskiej, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c,
  - b) inwalidztwo II albo I grupy w stosunku do inwalidów zaliczonych do III grupy oraz inwalidztwo

I grupy w stosunku do inwalidów zaliczonych do II grupy,

- c) związek lub brak związku śmierci żołnierzy zawodowych, emerytów i rencistów oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej z czynną służbą wojskową;
- 4) zajmowanie stanowisk co do sprzeciwów zgłoszonych wobec projektów orzeczeń, o których mowa w § 5 pkt 4, § 8 pkt 4, § 10 pkt 4 i § 11.

Rozdział 3

Kierowanie do wojskowych komisji lekarskich

§ 13. 1. Do wojskowej komisji lekarskiej kieruje się z urzędu:

- 1) emerytów i rencistów, jeżeli nastąpiło potwierdzone przez lekarza pogorszenie stanu ich zdrowia;
- 2) niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej, którzy złożyli wniosek o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego i świadczeń pieniężnych z tego tytułu;
- 3) inwalidów w terminie badania kontrolnego:
  - a) wynikającym z art. 21a ust. 1 ustawy,
  - b) wyznaczonym przez wojskową komisję lekarską,
  - c) wcześniejszym niż wskazany w lit. a lub b, jeżeli nastąpiło potwierdzone przez lekarza pogorszenie stanu zdrowia inwalidy i zachodzi przypuszczenie, że ustalona grupa inwalidztwa może ulec zmianie;
- 4) żołnierzy zawodowych w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 122, poz. 1025).

2. Do wojskowej komisji lekarskiej kieruje się emerytów i rencistów oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej na ich wniosek, jeżeli nastąpiło potwierdzone przez lekarza pogorszenie ich stanu zdrowia.

§ 14. Do wojskowej komisji lekarskiej kieruje się zgodnie z właściwością i zasięgiem działania tych komisji określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1496).

§ 15. 1. Związek śmierci żołnierza zawodowego z czynną służbą wojskową wojskowa komisja lekarska ustala na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz ten pełnił zawodową służbę wojskową w dniu śmierci.

2. Związek śmierci emeryta lub rencisty z czynną służbą wojskową wojskowa komisja lekarska ustala na wniosek właściwego wojskowego organu emerytalnego.

3. Związek śmierci niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej z czynną służbą wojskową wojskowa komisja lekarska ustala na wniosek członka rodziny tego żołnierza, o którym mowa w art. 12 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1085).

§ 16. Organ kierujący do wojskowej komisji lekarskiej przekazuje tej komisji posiadane informacje i dokumenty, które dotyczą stanu zdrowia żołnierzy zawodowych, emerytów i rencistów oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej i mogą mieć znaczenie dla ustalenia inwalidztwa, związku lub braku związku inwalidztwa z czynną służbą wojskową oraz związku lub braku związku chorób, utonności i śmierci z czynną służbą wojskową, a także niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Rozdział 4

Orzekanie o inwalidztwie, związku lub braku związku inwalidztwa z czynną służbą wojskową oraz związku lub braku związku chorób, utonności i śmierci z czynną służbą wojskową, a także o niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji

§ 17. 1. O związku lub braku związku chorób i utonności z czynną służbą wojskową wojskowa komisja lekarska orzeka, kierując się kryteriami zdrowotnymi określonymi w wykazie chorób i schorzeń, ustalonym w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy.

2. O niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji wojskowa komisja lekarska orzeka na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.²⁾).

3. O zdolności do czynnej służby wojskowej wojskowa komisja lekarska orzeka na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

§ 18. Jeżeli przy orzekaniu o zdolności do czynnej służby wojskowej wojskowa komisja lekarska stwierdza

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421.

dzi u żołnierza zawodowego, emeryta, rencisty albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej przynajmniej jedną chorobę lub ułomność pozostającą w związku z czynną służbą wojskową i jednocześnie powodującą niezdolność do tej służby, to niezdolność do służby ustala się jako pozostającą w związku z czynną służbą wojskową.

§ 19. Orzekając o związku śmierci żołnierza zawodowego, emeryta, rencisty albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej z czynną służbą wojskową, wojskowa komisja lekarska ustala jednocześnie, czy śmierć jest następstwem wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami takiej służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze przewidziane w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową.

§ 20. Wojskowe komisje lekarskie orzekają w ramach kontrolnych badań inwalidów w sposób określony w § 17 i 18.

Rozdział 5

Tryb orzekania o inwalidztwie, związku lub braku związku inwalidztwa z czynną służbą wojskową oraz związku lub braku związku chorób, ułomności i śmierci z czynną służbą wojskową, a także o niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji

§ 21. 1. Orzeczenia w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1, wojskowe komisje lekarskie wydają na podstawie badania lekarskiego i wyników badań specjalistycznych, dokumentacji medycznej oraz informacji i dokumentów, o których mowa w § 16, wykorzystując w szczególności:

- 1) odpis przebiegu zawodowej służby wojskowej z teczki akt personalnych żołnierza zawodowego;
- 2) opinię służbowo-lekarską uwzględniającą historię choroby, przebieg leczenia i jego wyniki oraz czynniki ryzyka na stanowisku służbowym, które zajmuje żołnierz zawodowy albo zajmował żołnierz zwolniony z zawodowej służby wojskowej;
- 3) historii chorób z leczenia ambulatoryjnego i szpitalnego;
- 4) wyniki pomiarów czynników szkodliwych występujących w środowisku służby;
- 5) książkę zdrowia żołnierza zawodowego;
- 6) kartę badań profilaktycznych i okresowych;
- 7) informacje zawarte w pisemnym oświadczeniu żołnierza zawodowego, emeryta, rencisty albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej.

2. W przypadku, o którym mowa w § 11 pkt 3 i odpowiednio w § 12, wojskowa komisja lekarska może wydać orzeczenie na podstawie dokumentacji medycznej oraz innych informacji i dokumentów.

§ 22. 1. Orzeczenie o związku śmierci żołnierza zawodowego, emeryta, rencisty albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej z czynną służbą wojskową wskutek wypadku wojskowa komisja lekarska wydaje na podstawie akt postępowania powypadkowego lub dokumentacji medycznej.

2. Orzeczenie o związku śmierci żołnierza zawodowego, emeryta, rencisty albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej z czynną służbą wojskową wskutek choroby wojskowa komisja lekarska wydaje na podstawie dokumentacji medycznej oraz opisu przebiegu i warunków pełnienia przez nich służby.

§ 23. 1. Wojskowa komisja lekarska wydaje orzeczenie niezwłocznie po przeprowadzeniu niezbędnych badań lekarskich i skompletowaniu wymaganej dokumentacji.

2. Jeżeli wojskowa komisja lekarska stwierdzi, iż do wydania orzeczenia są niezbędne dokumenty inne niż określone w ust. 1, w szczególności dotyczące chorób, ułomności i śmierci oraz ich związku z czynną służbą wojskową, pisemnie wzywa żołnierza zawodowego, emeryta, rencistę albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej, a w razie ich śmierci członka rodziny, o którym mowa w art. 12 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, do ich dostarczenia w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia doręczenia wezwania. W takim przypadku wojskowa komisja lekarska może wystąpić także do organu, który skierował żołnierza zawodowego, emeryta, rencistę albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej do komisji, oraz do dowódców jednostek wojskowych, w których pełnił on służbę, o dostarczenie niezbędnych dokumentów w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia doręczenia żądania.

3. Po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego do dostarczenia dokumentów wojskowa komisja lekarska może wydać orzeczenie na podstawie posiadanej dokumentacji.

4. Jeżeli dokumentów nie dostarczył dowódca jednostki wojskowej, przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej zawiadamia o tym przełożonego tego dowódcy.

§ 24. 1. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej zawiera w szczególności:

- 1) rozpoznanie;
- 2) stanowisko komisji w przedmiocie zaliczenia żołnierza zawodowego, emeryta, rencisty albo niebę-

dącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej do jednej z grup inwalidztwa i ustalenie daty lub okresu powstania inwalidztwa, a także daty powstania grupy inwalidztwa;

- 3) określenie związku lub braku związku inwalidztwa z czynną służbą wojskową oraz ustalenie, czy inwalidztwo powstało wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku z czynną służbą wojskową, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze określone w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową;
- 4) ustalenie związku lub braku związku chorób i ułomności z czynną służbą wojskową;
- 5) stanowisko komisji w przedmiocie niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji, a w przypadku ustalenia niezdolności do samodzielnej egzystencji — określenie daty powstania tej niezdolności;
- 6) określenie zdolności do czynnej służby wojskowej i zaliczenie żołnierza zawodowego, emeryta, rencisty albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej do jednej z kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej;
- 7) termin badania kontrolnego inwalidy;
- 8) pouczenie o prawie wniesienia odwołania.

2. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej dotyczące zmarłego żołnierza zawodowego, emeryta, rencisty albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej ustala w szczególności:

- 1) przyczynę śmierci;
- 2) związek lub brak związku śmierci z czynną służbą wojskową.

§ 25. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej:

- 1) w sprawie zdolności do zawodowej służby wojskowej i inwalidztwa sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) w sprawie ustalenia związku śmierci z czynną służbą wojskową sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) w sprawie kontrolnego badania inwalidy sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 26. 1. Wojskowa komisja lekarska orzeka w składzie trzech oficerów-lekarzy. W składzie orzekającym mogą być również oficerowie-lekarze niepełniący zawodowej służby wojskowej. Przewodniczącemu składu orzekającego wyznacza przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej.

2. Wojskowa komisja lekarska orzeka większością głosów składu orzekającego.

3. Członek składu orzekającego wojskowej komisji lekarskiej może wnieść na piśmie sprzeciw wobec projektu orzeczenia z podaniem uzasadnienia. W takim przypadku przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej przesyła sprzeciw łącznie z projektem orzeczenia i pozostałą dokumentacją do wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia, która zajmuje stanowisko w sprawie w terminie 7 dni od dnia otrzymania sprzeciwu.

4. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia zajmuje stanowisko na podstawie otrzymanej dokumentacji. W razie potrzeby wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia może przeprowadzić ponowne badanie lekarskie i badania specjalistyczne oraz skierować żołnierza zawodowego, emeryta, rencistę albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej na obserwację szpitalną, a także przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia materiałów w sprawie.

5. W razie uznania zasadności sprzeciwu przez wojskową komisję lekarską wyższego stopnia skład orzekający wydaje orzeczenie zgodne z tym stanowiskiem. Jeżeli orzeczenie dotyczy spraw, o których mowa w § 27 ust. 1, opracowuje się projekt orzeczenia zgodny z tym stanowiskiem.

6. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego oraz opatruje się je pieczęcią urzędową wojskowej komisji lekarskiej.

§ 27. 1. Projekt orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej ustalającego:

- 1) inwalidztwo żołnierzy, którzy zostali zwolnieni z zawodowej służby wojskowej z innych przyczyn niż ze względu na stan zdrowia i po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej zostali po raz pierwszy skierowani do wojskowej komisji lekarskiej,
- 2) inwalidztwo II albo I grupy w stosunku do inwalidów zaliczonych do III grupy oraz inwalidztwo I grupy w stosunku do inwalidów zaliczonych do II grupy,
- 3) związek lub brak związku śmierci żołnierzy zawodowych, emerytów i rencistów oraz niebędących emerytami ani rencistami żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej z czynną służbą wojskową

— przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej przesyła łącznie z pozostałą dokumentacją do wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia.

2. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia zajmuje stanowisko na podstawie otrzymanej dokumentacji. W razie potrzeby wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia może przeprowadzić ponowne badanie lekarskie i badania specjalistyczne oraz skierować żołnierza zawodowego, emeryta, rencistę albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwol-

nionego z zawodowej służby wojskowej na obserwację szpitalną, a także przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia materiałów w sprawie.

3. W razie zatwierdzenia projektu orzeczenia przez wojskową komisję lekarską wyższego stopnia wojskowa komisja lekarska wydaje orzeczenie w brzmieniu zatwierdzonego projektu.

4. W razie niezatwierdzenia projektu orzeczenia przez wojskową komisję lekarską wyższego stopnia komisja ta nakazuje ponowne rozpatrzenie sprawy i wydanie orzeczenia uwzględniającego jej stanowisko. W takim przypadku wojskowa komisja lekarska wydaje orzeczenie zgodne ze stanowiskiem wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia.

5. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego oraz opatruje się je pieczęcią urzędową wojskowej komisji lekarskiej.

6. Do orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej wydanego w trybie określonym w ust. 3 lub 4 nie stosuje się przepisu ust. 1.

§ 28. Wojskowymi komisjami lekarskimi wyższego stopnia, o których mowa w § 26 i 27, są w stosunku do:

- 1) terenowych wojskowych komisji lekarskich — rejonowe wojskowe komisje lekarskie;
- 2) rejonowych wojskowych komisji lekarskich — Centralna Wojskowa Komisja Lekarska w Warszawie;
- 3) Wojskowej Komisji Lotniczo-Lekarskiej w Dęblinie i Wojskowej Komisji Lotniczo-Lekarskiej w Warszawie — Wojskowa Komisja Lekarska Sił Powietrznych w Warszawie;
- 4) Wojskowej Komisji Lekarskiej Sił Powietrznych w Warszawie — Centralna Wojskowa Komisja Lekarska w Warszawie;
- 5) Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku — Wojskowa Komisja Lekarska Marynarki Wojennej w Gdańsku;
- 6) Wojskowej Komisji Lekarskiej Marynarki Wojennej w Gdańsku — Centralna Wojskowa Komisja Lekarska w Warszawie;
- 7) Stołecznej Wojskowej Komisji Lekarskiej — Centralna Wojskowa Komisja Lekarska w Warszawie.

§ 29. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej wydanego w trybie określonym w § 26 ust. 1 lub 5 zdanie pierwsze albo § 27 ust. 3 lub 4, jako wydane w pierwszej instancji, doręcza się żołnierzowi zawodowemu, emerytowi, renciście albo niebędącemu emerytem ani rencistą żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej, a w razie ich śmierci członkowi rodziny, o którym mowa w art. 12 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających

w związku ze służbą wojskową, a także organowi, który skierował żołnierza zawodowego, emeryta, rencistę albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej do wojskowej komisji lekarskiej.

§ 30. 1. Od orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej wydanego w pierwszej instancji służy stronie odwołanie na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.³⁾).

2. Odwołanie wnosi się do właściwej wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia określonej w § 28, za pośrednictwem komisji, która wydała orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

§ 31. 1. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia rozpatruje odwołanie w składzie trzech oficerów-lekarzy. W składzie orzekającym mogą być również oficerowie-lekarze niepełniący zawodowej służby wojskowej. Przewodniczącemu składu orzekającego wyznacza przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia.

2. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia, rozpatrując odwołanie, orzeka na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. W razie potrzeby wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia może przeprowadzić ponowne badanie lekarskie i badania specjalistyczne oraz skierować żołnierza zawodowego, emeryta, rencistę albo niebędącego emerytem ani rencistą żołnierza zwolnionego z zawodowej służby wojskowej na obserwację szpitalną, a także przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia materiałów w sprawie.

3. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia orzeka w sprawie odwołania większością głosów składu orzekającego. Przepisy § 26 ust. 3 i 4 oraz ust. 5 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio, z tym że Centralna Wojskowa Komisja Lekarska w Warszawie rozpatruje sprzeciw wobec projektu swojego orzeczenia w składzie pięciu oficerów-lekarzy.

4. Do orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia stosuje się odpowiednio przepis § 29.

§ 32. 1. Minister Obrony Narodowej może w trybie nadzoru uchylić każde orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej sprzeczne z prawem lub wydane z pominięciem istotnych okoliczności faktycznych.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również przewodniczącemu Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej w Warszawie.

3. Uchylając orzeczenie, odpowiednio Minister Obrony Narodowej albo przewodniczący Centralnej

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

Wojskowej Komisji Lekarskiej w Warszawie wskazuje okoliczności wymagające wyjaśnienia w toku dalszego postępowania w sprawie.

4. W razie uchylenia orzeczenia sprawę rozpatruje ponownie w pierwszej instancji wojskowa komisja lekarska wyznaczona przez odpowiednio Ministra Obrony Narodowej albo przewodniczącego Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej w Warszawie zgodnie z zaleceniami, o których mowa w ust. 3.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 33. Postępowania w sprawach, o których mowa w rozporządzeniu, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie rozporządzenia toczą się w dalszym

ciągu w trybie określonym w przepisach dotychczasowych.

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾.

Minister Obrony Narodowej: w z. *S. Koziej*

---

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 grudnia 1994 r. w sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych, emerytów i rencistów wojskowych (Dz. U. Nr 131, poz. 665 oraz z 2001 r. Nr 96, poz. 1049), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 7 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 130, poz. 1085).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 stycznia 2006 r. (poz. 75)

Załącznik nr 1

WZÓR

ORZECZENIE Nr .....

w sprawie zdolności do zawodowej służby wojskowej i inwalidztwa

.....
(nazwa wojskowej komisji lekarskiej)

Dnia ..... 20..... r. komisja w składzie:

przewodniczący: .....

członkowie: 1) .....

2) .....

działając na podstawie .....

na skierowanie .....,

wydała niniejsze orzeczenie:

1. Nazwisko i imię, imiona rodziców .....

2. PESEL .....

3. Data i miejsce urodzenia .....

4. Stopień wojskowy .....

5. Przydział służbowy .....

6. Data powołania do czynnej służby wojskowej .....

7. Miejsce zamieszkania i adres .....

8. Rozpoznanie .....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

9. Kategoria zdolności do zawodowej służby wojskowej .....

.....
.....
.....
.....

10. Związek poszczególnych chorób i ułomności z czynną służbą wojskową .....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

11. Określenie inwalidztwa .....
- a) zalicza się do ..... grupy inwalidztwa z ogólnego stanu zdrowia,
  - b) zalicza się do ..... grupy inwalidztwa w związku ze służbą wojskową,
  - c) zalicza się do ..... grupy inwalidztwa w związku ze służbą wojskową, powstałego wskutek wypadku/choroby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze .....
  - d) inwalidztwo istnieje od .....
  - e) zdolność do pracy: .....
  - f) niezdolność do samodzielnej egzystencji: .....
  - g) niezdolność do samodzielnej egzystencji istnieje od .....
  - h) termin badania kontrolnego .....

12. Uzasadnienie .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

13. Uwagi .....

.....

.....

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie do ..... za pośrednictwem ..... w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

mp.

Członkowie

Przewodniczący

1. ....

.....

2. ....

Uwaga:

Orzeczenie sporządza się w 3 lub 4 egzemplarzach.

1 egzemplarz doręcza się orzekanemu,

1 egzemplarz przesyła się do organu kierującego,

1 egzemplarz przesyła się do wojskowej komisji lekarskiej, która zatwierdziła projekt orzeczenia (dotyczy projektów orzeczeń, które podlegają zatwierdzeniu),

1 egzemplarz pozostaje w aktach komisji, która wydała orzeczenie.

Egzemplarze przesyłane do organu kierującego w części dotyczącej rozpoznania wypełnia się, stosując wyłącznie numery paragrafów (bez podawania nazw chorób i ułomności).

WZÓR

ORZECZENIE Nr .....

w sprawie ustalenia związku śmierci z czynną służbą wojskową .....

.....
(nazwa wojskowej komisji lekarskiej)

Dnia ..... 20..... r. komisja w składzie:

przewodniczący: .....

członkowie: 1) .....

2) .....

działając na podstawie .....

na skierowanie .....,

wydała niniejsze orzeczenie:

1. Nazwisko i imię, imiona rodziców .....

2. PESEL .....

3. Data i miejsce urodzenia ..... data śmierci .....

4. Stopień wojskowy .....

5. Przydział służbowy .....

6. Data powołania do czynnej służby wojskowej .....

7. Miejsce zamieszkania i adres .....

8. Przyczyna zgonu .....

9. Związek śmierci z czynną służbą wojskową .....

10. Uzasadnienie .....

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie do ..... za pośrednictwem

..... w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

mp.

Członkowie

Przewodniczący

1. ....

2. ....

Uwaga:

Orzeczenie sporządza się w 4 egzemplarzach.

1 egzemplarz doręcza się małżonkowi lub innemu członkowi rodziny zmarłego,

1 egzemplarz przesyła się do organu kierującego,

1 egzemplarz przesyła się do wojskowej komisji lekarskiej, która zatwierdziła projekt orzeczenia,

1 egzemplarz pozostaje w aktach komisji, która wydała orzeczenie.

WZÓR

ORZECZENIE Nr .....

w sprawie kontrolnego badania inwalidy

(nazwa wojskowej komisji lekarskiej)

Dnia ..... 20..... r. komisja w składzie:

przewodniczący: .....

członkowie: 1) .....

2) .....

działając na podstawie .....

na skierowanie .....,

wydała niniejsze orzeczenie:

1. Nazwisko i imię, imiona rodziców .....

2. PESEL .....

3. Data i miejsce urodzenia .....

4. Stopień wojskowy .....

5. Przydział służbowy .....

6. Data powołania do czynnej służby wojskowej .....

7. Data zwolnienia z czynnej służby wojskowej .....

8. Miejsce zamieszkania i adres .....

9. Rozpoznanie .....

10. Kategoria zdolności do zawodowej służby wojskowej .....

11. Związek poszczególnych chorób lub ułomności z czynną służbą wojskową .....

12. Określenie inwalidztwa .....

a) zalicza się do ..... grupy inwalidztwa z ogólnego stanu zdrowia,

b) zalicza się do ..... grupy inwalidztwa w związku ze służbą wojskową,

c) zalicza się do ..... grupy inwalidztwa w związku ze służbą wojskową, powstałego wskutek wypadku/chorób, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze .....

d) inwalidztwo istnieje od .....,

e) zdolność do pracy .....,

- f) niezdolność do samodzielnej egzystencji .....
- g) niezdolność do samodzielnej egzystencji istnieje od .....
- h) termin badania kontrolnego .....

13. Uzasadnienie .....

.....

.....

.....

.....

.....

14. Uwagi .....

.....

.....

.....

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie do ..... za pośrednictwem
 ..... w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

mp.

Członkowie

Przewodniczący

- 1. ....
- 2. ....

.....

Uwaga:

Orzeczenie sporządza się w 3 lub 4 egzemplarzach.
 1 egzemplarz doręcza się orzekanemu,
 1 egzemplarz przesyła się do organu kierującego,
 1 egzemplarz przesyła się do wojskowej komisji lekarskiej, która zatwierdziła projekt orzeczenia (dotyczy projektów orzeczeń, które podlegają zatwierdzeniu),
 1 egzemplarz pozostaje w aktach komisji, która wydała orzeczenie.
 Egzemplarz przesyłany do organu kierującego w części dotyczącej rozpoznania wypełnia się, stosując wyłącznie numerację paragrafów (bez podawania nazw chorób i ułomności).